

Arrest

nr. 128 572 van 2 september 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 2 mei 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 maart 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 mei 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 juni 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M.-C. FRERE, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Guinees staatsburger van etnisch Peulse afkomst. U bent op X in de wijk X in X geboren. Uw ouders zijn overleden. U woonde samen met uw echtgenote, uw zontje en uw twee jongere broertjes. U was de kostwinner van het gezin.

In 2005 – toen leefde uw vader nog – begon u in een discotheek in Boucarria te werken. Dat was tegen de zin van uw vader. U zette uw werk toch voort, ook na het overlijden van uw vader in 2009. In 2010 was er een gevecht in de discotheek van Boucarria. De politie werd erbij gehaald en alle aanwezigen werden gearresteerd, inclusief u en de eigenaar van de discotheek, (A.D.). Na een detentie

van 20 dagen werden jullie vrijgelaten. De rechtbank besloot dat de discotheek gesloten moest worden, na klachten van de buurtbewoners.

Op uw aanraden opende (A.D.) een nieuwe discotheek in de plaats Sougéta, van waar uw familie oorspronkelijk afkomstig is. Daar dienden de ouderen in 2011 meermaals klacht in tegen de discotheek omdat er gedanst werd en bier geschonken werd. (A.D.) kocht de politie echter om en de discotheek kon open blijven. U werd onder druk gezet door de ouderen om met uw werk te stoppen.

Op 20 oktober 2012 was er een gevecht in de discotheek van Sougéta. U trachtte de gemoederen te bedaren maar zag zich uiteindelijk genoodzaakt de autoriteiten te gaan halen. Toen zij ter plaatse kwamen hebben zij u, uw vriend (S.) die eveneens in de discotheek werkte, en vier van de vechtersbazen gearresteerd. De eigenaar van de discotheek, (A.D.), kon ontkomen. Ook andere jongeren die bij het gevecht betrokken waren, zijn gevlucht. Er waren twee gewonden bij het gevecht, die allebei naar het ziekenhuis gebracht werden. Beiden zouden nadien overleden zijn. U werd verantwoordelijk geacht voor hun dood omdat u het initiatief zou hebben genomen om de discotheek in Sougéta te openen.

U werd tot 31 oktober 2012 vastgehouden in de gevangenis van Sougéta. Die dag werd u overgeplaatst naar de gevangenis in Kindia. Met behulp van uw oom van moederszijde die in Conakry woont, kon u op 21 november 2012 uit de gevangenis ontsnappen. U werd opgehaald en meteen naar Conakry gebracht. Daar verbleef u tot aan uw vertrek uit Guinee op 8 december 2012. De volgende dag kwam u aan in België. Op 10 december 2012 vroeg u asiel aan.

Na uw ontsnapping werd uw huis in brand gestoken. Gelukkig bleef uw familie ongedeerd. Het incident zette uw vrouw er toe aan om bij haar eigen familie in het dorp Bouliwel onder te duiken. Recentelijk werd uw oom in Conakry beschoten omdat hij u geholpen zou hebben bij uw ontsnapping. U legt geen documenten neer ter ondersteuning van uw asielaanvraag. U vreest onterecht gearresteerd of vermoord te worden bij een terugkeer naar Guinee.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.

Er zijn immers elementen in uw verklaringen die de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag ondermijnen. Zo verklaart u dat, nog voor het gevecht dat op 20 oktober 2012 in de discotheek zou hebben plaatsgevonden, de ouderen van de streek klacht indienden tegen de discotheek van Sougéta. U verklaart dat jullie daarna geconvoceerd werden door de overheid. U verklaart dat jullie naar de overheid gingen om uit te leggen dat de discotheek jullie werk was. De eigenaar zou vervolgens smeergeld betaald hebben zodat de discotheek open mocht blijven (CGVS gehoor 1, p. 7). Wanneer er in uw tweede gehoor vragen gesteld worden over deze convocatie, verklaart u dat u zelf nooit opgeroepen werd. Enkel de naam van de eigenaar van de discotheek stond op de convocatie. U verklaart expliciet dat u nooit met hem bij de politie bent geweest (CGVS gehoor 2, p. 14). Geconfronteerd met uw uitspraken van het vorige gehoor op het CGVS, waar u het woord 'we' in de mond nam, dat impliceert dat u eveneens aanwezig was, beweert u dat u dat nooit heeft gezegd. U houdt vast aan uw meest recente verklaring, waarin u stelt dat de eigenaar van de discotheek naar de overheid ging en achteraf aan u en uw vriend verslag uit bracht (CGVS gehoor 2, p. 14). Het vasthouden aan één van de versies van uw verhaal volstaat echter niet om de aangehaalde tegenstrijdigheid uit te kunnen klaren. Zo wordt de geloofwaardigheid van uw beweringen op de helling gezet.

Ook over uw arrestatie in de nacht van 20 oktober 2012 zijn uw verklaringen niet overtuigend. U verklaart dat er een gevecht uitbrak in de discotheek. U zou hebben geprobeerd de gemoederen te bedaren en, toen dat niet lukte, de politie erbij gehaald hebben. U zou eveneens zelf geprobeerd hebben om de vechtersbazen die wilden ontsnappen te pakken te krijgen (CGVS gehoor 1, p. 9). U kan echter niet uitleggen waarom u zelf de vechtersbazen wilde arresteren. Wanneer u hiernaar gevraagd wordt, begint u te vertellen over de opening van de discotheek in Sougéta en over de lokale bevolking die tegen de discotheek zou zijn geweest. Wanneer u aangemaand wordt de u gestelde vraag te beantwoorden en de vraag vervolgens herhaald wordt, begint u uit te leggen wie de betrokken partijen in het gevecht geweest zouden zijn. Nogmaals gevraagd waarom u zelf achter de vechtersbazen aan ging in plaats van dat aan de politie over te laten, zegt u dat jullie vier jongeren opgepakt hebben en daarna de politie geroepen hebben. U zegt dat de politie wel ver weg zat (CGVS gehoor 2, p. 9). Dat is echter een zwakke verklaring, die niet volledig kan uitklaren waarom u zelf vier jongeren zou aangehouden hebben.

Uw verklaring dat u zelf werd gearresteerd en (later) beschuldigd van de verantwoordelijkheid van het overlijden van de twee discotheekgangers, is evenmin aannemelijk. Wanneer u een eerste

keer gevraagd werd waarom u gearresteerd werd terwijl u zelf de politie gewaarschuwd had, zegt u dat u verantwoordelijk geacht werd omdat u in de discotheek werkte (CGVS gehoor 1, p. 12). Ook wanneer u een tweede keer gevraagd wordt waarom u gearresteerd werd terwijl u zelf de politie op de hoogte stelde van het probleem, antwoordt u dat de lokale bevolking de schuld in uw schoenen schoof omdat u in de discotheek werkte (CGVS gehoor 2, p. 5-6). Deze antwoorden klaren echter niet uit waarom de verantwoordelijkheid aan u zou toegeschreven zijn. Zo wordt de aannemelijkheid van uw relaas aangetast.

De geloofwaardigheid van uw arrestatie wordt nog ondergraven door tegenstrijdigheden in uw opeenvolgende verklaringen. Zo verklaart u in uw eerste gehoor dat u en uw vriend (S.) en nog anderen die in de discotheek aanwezig waren geweest gearresteerd waren. In totaal zouden er twaalf arrestanten geweest zijn. U verklaart expliciet dat de eigenaar van de discotheek, (A.D.), als eerste gearresteerd werd (CGVS gehoor 1, p. 9-10, p. 12). Tijdens uw tweede gehoor op het CGVS legt u heel andere verklaringen af. U beweert dat enkel u en (S.) en vier anderen gearresteerd werden. Er zou, ook op latere momenten, niemand anders gearresteerd zijn in verband met het gevecht in de discotheek (CGVS gehoor 2, p. 12-13). U verklaart dat uw baas, (A.D.) niet gearresteerd werd (CGVS gehoor 2, p. 12). Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen over (A.D.), houdt u vast aan uw meest recente beweringen. U geeft geen bijkomende opmerkingen die de aangehaalde tegenstrijdigheid kan uitklaren. Het louter vasthouden aan één verklaring is niet voldoende om de aangehaalde tegenstrijdigheid uit te leggen. Zo wordt de geloofwaardigheid van uw beweringen ondermijnd. Wanneer u geconfronteerd wordt met uw tegenstrijdige beweringen over het aantal arrestanten, tracht u de schuld op de tolk af te schuiven (CGVS gehoor 2, p. 7). Nochtans hebt u op geen enkel moment tijdens uw eerste gehoor op het CGVS problemen met de tolk gemeld. Integendeel, wanneer u aan het einde van het gehoor gevraagd wordt of u de tolk goed begrepen heeft, zegt u 'heel goed' (CGVS gehoor 1, p. 16). Er moet dus vastgesteld worden dat uw bewering dat de tolk niet goed vertaald zou hebben een blote bewering is, die in het geheel niet volstaat om de aangehaalde tegenstrijdigheid uit te klaren. Na de confrontatie over het aantal arrestanten voegt u toe dat er zes arrestanten waren. Jullie zouden naar de gevangenis van Kindia overgebracht zijn. Daar zouden drie jongeren vrijgelaten zijn, zodat jullie nog met drie in de gevangenis van Kindia werden vastgehouden (CGVS gehoor 2, p. 7). Deze opmerking kan de aangehaalde tegenstrijdigheid evenmin uitklaren. Immers, in uw eerste gehoor op het CGVS beweerde u dat jullie met vijf arrestanten in de gevangenis van Kindia overbleven (CGVS gehoor 1, p. 10). Zo wordt de geloofwaardigheid van uw relaas eens te meer aangetast.

Ook uw verklaringen over de gevangenis van Sougéta zijn niet overtuigend. Wanneer u gevraagd wordt hoe deze gevangenis er uit ziet aan de buitenkant, zegt u dat het geen grote gevangenis is. Het zou de bedoeling zijn dat mensen er twee of drie dagen werden vastgehouden in afwachting van een transfer naar Kindia (CGVS gehoor 2, p. 8). Hiermee beantwoordt u de u gestelde vraag niet. Wanneer u dezelfde vraag opnieuw gesteld wordt, zegt u welke lokalen er in het gebouw zouden zijn (CGVS gehoor 2, p. 9). Daarmee geeft u evenmin een antwoord op de u gestelde vraag. Opnieuw gevraagd om de buitenkant van de gevangenis te beschrijven, zegt u dat er een muur is. Er zou slechts één toegangsdeur zijn (CGVS gehoor 2, p. 9). Verder geeft u geen informatie over de buitenkant van de gevangenis. Er moet worden vastgesteld dat uw verklaringen op dit vlak uiterst beperkt en weinig gedetailleerd zijn, ondanks het feit dat er u drie keer werd gevraagd de buitenkant van de gevangenis van Sougéta te beschrijven. Dat tast de geloofwaardigheid van uw bewering er vastgehouden te zijn geweest aan. Over de gevangenis van Sougéta vertelt u nog dat er in het gebouw twee kantoren zijn, één links en één rechts. Kort daarna situeert u beide kantoren aan de rechterkant in het gebouw (CGVS gehoor 2, p. 9). Met deze strijdigheid geconfronteerd, tracht u opnieuw uit te leggen hoe de binnenkant van de gevangenis er uit ziet. Opnieuw meldt u een kantoor links, en een ander kantoor 'aan de andere kant' (CGVS gehoor 2, p. 9). U houdt opnieuw vast aan één van uw verklaringen zonder een toereikende uitleg voor de eerdere incoherentie te geven. Dat tast de geloofwaardigheid van uw relaas verder aan.

Wanneer u gevraagd wordt in detail te vertellen over hoe u naar uw cel werd gebracht vanuit de pick-up waarin u vervoerd zou zijn geweest, spreekt u over de moment dat u de politie waarschuwde over het gevecht (CGVS gehoor 2, p. 9). U ontwijkt de u gestelde vraag. Nochtans werd in de vraag duidelijk gevraagd hoe u naar uw cel werd gebracht. De vraag ging dus duidelijk over een moment na uw arrestatie. Wanneer de vraag geherformuleerd wordt, zegt u dat u uit de pick-up werd gehaald en naar uw cel werd gebracht, zonder evenwel details te geven, vb. over de handelswijze van de agenten, het aantal agenten, de gevolgde route, de registratie... Opnieuw moet worden vastgesteld dat u niet op een spontane en gedetailleerde manier kan vertellen over wat u beweert te hebben meegemaakt. Ook dat zet de geloofwaardigheid van uw relaas op losse schroeven.

Wanneer u gevraagd wordt om te vertellen over de elf dagen die u in de gevangenis van Sougéta zou hebben doorgebracht, zegt u dat uw familie u eten bracht en dat het moeilijk was om water te

krijgen (CGVS gehoor 2, p. 9-10). Om meer informatie gevraagd, zegt u alleen dat u vast zat en zich veel zorgen maakte. Nogmaals om meer details over een doorsnee dag in de gevangenis gevraagd, kan u alleen nog vertellen over de blikken waarin u uw behoefte moest doen (CGVS gehoor 2, p. 10). U verklaart verder dat u en uw vriend (S.) nauwelijks met elkaar spraken in de cel (CGVS gehoor 2, p. 10), wat weinig aannemelijk overkomt. Jullie zouden immers jeugd vrienden zijn die samen – onterecht- in hetzelfde schuitje zouden zijn beland. In die situatie is het quasi ondenkbaar dat jullie nauwelijks iets te bespreken hadden. Dat u bovendien niet eens de naam van de derde gevangene in uw cel kan noemen (CGVS gehoor 2, p. 11), terwijl u er dagenlang mee opgesloten zou hebben gezeten, is evenmin geloofwaardig. Er moet vastgesteld worden dat ook over uw verblijf in de gevangenis van Sougéta uw verklaringen uiterst beknopt, weinig gedetailleerd en weinig aannemelijk zijn. Ze komen evenmin doorleefd over. Ook dat draagt bij tot de teloorgang van de geloofwaardigheid van uw beweringen.

Verder zijn uw verklaringen over uw gevangenschap in Kindia niet overtuigend. U verklaart meermaals dat u uw cel nooit mocht verlaten gedurende uw verblijf in de gevangenis van Kindia (CGVS gehoor 1, p. 14 en gehoor 2, p. 13). Op andere momenten van uw gehoren verklaart u echter zaken die strijdig zijn met deze bewering. U verklaart immers wel dat de bewakers vroegen om klusjes voor hen te doen. U zegt: "De bewakers laten ons werken, we moesten werken, bijvoorbeeld hun toilet proper maken..." (CGVS gehoor 1, p. 14). Het schoonmaken van het sanitair voor de bewakers impliceert dat dat buiten de cellen is. Het feit dat u, ook hier, het woord 'we' in de mond neemt, impliceert dat u betrokken was bij de klusjes. Gevraagd of deze klusjes dan niet buiten de cel moesten gebeuren, zegt u dat u zelf geen klusjes gedaan hebt voor de bewakers (CGVS gehoor 1, p. 14), wat niet coherent is met uw gebruik van het woord 'we' toen u over de klusjes sprak. Verder meldt u ook dat u uw cel mocht verlaten om 's middags te gaan eten (CGVS gehoor 1, p. 15). Ook hier spreekt u uw eerdere bewering nooit uit uw cel te zijn gemogen tegen. Dat ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw detentie in Kindia.

Bovendien blijkt dat u er niet in slaagt om het verloop van een dag in gevangenschap in Kindia in detail te beschrijven. Wanneer u dit gevraagd wordt, komt u niet verder dan uw opmerking dat u 's morgens droog brood en thee kreeg en dat er 's middags opnieuw gegeten werd (CGVS gehoor 2, p. 15). Deze omschrijving kan bezwaarlijk gedetailleerd of doorleefd genoemd worden. Op die manier wordt de geloofwaardigheid van uw detentie in Kindia opnieuw op de helling gezet.

U verklaart tenslotte dat u op 21 november 2012 stiekem vrijgelaten werd uit deze gevangenis omdat uw oom iets had kunnen regelen via een rijke en machtige man uit Kindia (CGVS gehoor 1, p. 10). U kan niet uitleggen waarom deze rijke en machtige persoon zich geroepen zou voelen om u uit de nood te helpen. Wanneer u gevraagd wordt om dit uit te leggen, zegt u dat uw oom om hulp vroeg aan deze man. U voegt eraan toe dat de man intussen overleden is. U zegt dat uw oom iets met hem geregeld heeft, maar dat uw oom u niet heeft verteld wat hij precies met deze man bedisseld had (CGVS gehoor 1, p. 15-16). Dat antwoord verduidelijkt niet waarom de rijke man u en uw oom wilde helpen. Wanneer u dit nogmaals gevraagd wordt, zegt u dat uw oom wellicht een tegenprestatie had moeten leveren voor de hulp van die man. Zijn hulp zou alleszins niet gratis geweest zijn. U zegt niet precies te weten wat uw oom zou hebben gegeven of gedaan in ruil voor de hulp (CGVS gehoor 1, p. 16). Nochtans weet u in uw tweede gehoor op het CGVS wel te vertellen dat uw oom geld betaald heeft in ruil voor hulp (CGVS gehoor 2, p. 7). Dat u aanvankelijk niet precies schijnt te weten wat uw oom in ruil deed of gaf, en later simpelweg beweert dat uw oom geld betaalde, tast de geloofwaardigheid van uw beweringen over uw ontsnapping aan. De geloofwaardigheid hiervan wordt nog verder aangetast doordat u nooit aan uw oom gevraagd heeft wat hij precies heeft geregeld om u te helpen ontsnappen, terwijl u er wel de kans toe hebt gehad. U zou immers na uw ontsnapping ondergedoken zijn bij uw oom en u zou vanuit België nog verschillende keren contact met hem gehad hebben (CGVS gehoor 1, p. 16). Wanneer u gevraagd wordt waarom u dat niet vroeg, zegt u eenvoudigweg dat u er niet naar hebt gevraagd. U zegt dat uw oom iets geregeld had maar dat u niet weet wat, u zegt dat dat iets 'tussen hen' was. Opnieuw gevraagd waarom u niet vroeg aan uw oom wat hij precies geregeld had, zegt u dat u dat niet deed omdat uw oom niet blij was met het werk dat u deed (CGVS gehoor 1, p. 16). Deze antwoorden klaren niet uit waarom u niet eens vroeg aan uw oom hoe hij u uit de gevangenis had kunnen bevrijden, terwijl deze gebeurtenis in uw verhaal een kernelement is. Dat u niet meer interesse betoonde voor deze regeling over uw vrijlating, is niet geloofwaardig.

Omwille van alle hierboven aangehaalde redenen moet worden geconcludeerd dat de problemen die u in 2012 zou hebben gehad omwille van uw werk in een discotheek niet aannemelijk zijn gemaakt en aldus geen basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van de toekenning van internationale bescherming, met name de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming in de zin van art. 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet.

Gezien er geen geloof gehecht kan worden aan de problemen die u in 2012 zou hebben gehad omwille van uw werk in een discotheek, kan ook aan de brand van uw huis en de beschieting van uw

oom, die volgens u hiermee verband houden (CGVS gehoor 1, p. 3 en CGVS gehoor 2 p. 3) geen geloof meer gehecht worden.

U legt geen documenten neer die bovenstaande vaststellingen zouden kunnen ombuigen. U legt geen identiteitsdocumenten neer. Evenmin kan u op een andere manier uw identiteit aantonen. Wanneer u gevraagd wordt naar uw identiteitsdocumenten, zegt u dat uw identiteitskaart verbrand is in uw huis (CGVS gehoor 1, p. 12). Gezien ook aan uw beweringen geen geloof meer gehecht kan worden, kan deze verklaring voor het ontbreken van uw identiteitskaart niet als valabele verschoningsgrond beschouwd worden. Dat u beweert in Guinee wel een identiteitskaart te hebben gehad (CGVS gehoor 1, p. 11-12), maar dat u deze niet neerlegt en hiervoor ook geen geldige uitleg voor geeft, doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Ook over uw reis en reisdocument document zijn uw verklaringen niet sluitend. Zo verklaart u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u met een vals paspoort reisde, waarvan u de gegevens niet kende (verklaring DVZ, punt 35). Op het CGVS beweert u evenwel dat het paspoort waarmee u reisde toebehoorde aan de zoon van de smokkelaar (meneer (B.)) (CGVS gehoor 2, p. 2). Dat u aanvankelijk verklaart geen gegevens te kennen van het valse paspoort, en later verklaart dat het een paspoort van de zoon van uw smokkelaar was, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw beweringen. Bovendien beweerde u bij de DVZ dat u de naam van de smokkelaar niet kende (verklaring DVZ, punt 35), terwijl u tijdens uw twee gehoren op het CGVS telkens spontaan vermeldt dat het 'meneer (B.)' was die u het land uit smokkelde (CGVS gehoor 1, p. 11 en gehoor 2, p. 2). Ook dat ondermijnt de geloofwaardigheid van uw beweringen. Wanneer u nog gevraagd wordt hoe de zoon van deze meneer (B.) heette, verklaart u dat u dat niet weet (CGVS gehoor 2, p. 2). Dat is echter geen geloofwaardige bewering. Indien u werkelijk de vrees koesterde vermoord of gearresteerd te worden, was uw uitreis uit Guinee immers van levensbelang. In dat licht is het niet geloofwaardig dat u, hoewel u er de kans toe had (CGVS gehoor 2, p. 2), uw valse identiteit en uw vals reisdocument niet grondig zou bestuderen teneinde uw kansen door de controles op de luchthaven te raken te vergroten. Met deze opmerking geconfronteerd beweert u dat niemand in Guinee naar uw documenten gevraagd heeft. Bij aankomst in België zou u het paspoort en ticket hebben getoond en zonder probleem de controle zijn doorgelopen (CGVS gehoor 2, p. 2). Dat antwoord klaart echter niet uit waarom u het risico zou nemen te reizen met een document waarvan u niet eens weet op welke naam het staat. Gevraagd waarom u zelf niet in het paspoort keek, zegt u dat u dat niet deed omdat het de eerste keer was dat reisde. Voordien zou u zich alleen binnen Guinee verplaatst hebben, meer bepaald tussen Conakry, Kindia en uw dorp (CGVS gehoor 2, p. 2). Dat antwoord volstaat niet om uit te klaren waarom u zich niet op de hoogte stelde van uw valse identiteit. Uw bedrieglijke verklaringen over uw reisdocument doen twijfels rijzen bij uw beweerde illegaal vertrek uit uw land van herkomst, waardoor opnieuw vraagtekens moeten geplaatst worden bij uw beweerde ontsnapping uit de gevangenis.

Wat betreft uw beweringen over uw detentie in 2010 moet nog gesteld worden dat de bedrieglijkheid van uw verklaringen over de gebeurtenissen in 2012 ook hierop afstraalt. Bovendien moet gesteld worden dat, gezien er geen geloof kan gehecht worden aan de door u beweerde gebeurtenissen van 2012, u na deze detentie van 2010 probleemloos tot eind 2012 in uw geboortestreek Kindia hebt kunnen wonen. Er moet geconcludeerd worden dat u geen kwalijke gevolgen hebt ondervonden naar aanleiding van de door u beweerde detentie in 2010. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk anno 2014 een gegronde vrees voor vervolging te koesteren of een reëel risico op ernstige schade te lopen als gevolg van die detentie. Om die reden kan u op basis van deze gebeurtenis geen internationale beschermingsstatus, zoals de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van art. 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet, toegekend worden.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie en van artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet, moet worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

In verband met de algemene veiligheidssituatie in uw land zijn de verschillende geraadpleegde informatiebronnen het erover eens dat Guinee eind 2012 en in de loop van 2013 werd geconfronteerd met interne spanningen, op zichzelf staande en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. De veiligheidstroepen van Guinee begingen namelijk mensenrechtenschendingen naar aanleiding van politieke betogingen. Er waren spanningen tussen de regering en de meeste politieke oppositiepartijen wegens de organisatie van parlementsverkiezingen. Deze verkiezingen verliepen rustig op 28 september 2013 en sindsdien werden geen belangrijke incidenten meer gemeld. De volledige resultaten zijn definitief, de nieuwe regering is gevormd en de oppositie zetelt in het parlement.

Artikel 48/4 §2C van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat ernstige bedreigingen van het leven of van de persoon van een burger, wegens willekeurig geweld in het kader van een gewapend binnenlands of internationaal conflict, beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die

aanleiding kan geven tot de toekenning van de subsidiaire-beschermingsstatus. Geen enkele geraadpleegde bron vermeldt het bestaan van een gewapend conflict. Uit diezelfde informatie blijkt bovendien dat Guinee niet geconfronteerd wordt met een situatie van willekeurig geweld en dat er geen gewapende oppositie in het land bestaat. In het licht van al deze elementen dient bijgevolg te worden geconcludeerd dat de situatie in Guinee op dit ogenblik niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2 (zie map landeninformatie, COI Focus "Guinee: veiligheidssituatie", oktober 2013).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/3 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en van de zorgvuldigheidsplicht.

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker het volgende:

"4.3. Met betrekking tot de ongeloofwaardigheden aangaande de convocatie, de arrestatie en de reden van de beschuldiging

In de bestreden beslissing wordt verwezen naar de verschillende gehoren.

- *De Commissaris-Generaal stelt dat de verzoeker niet zou verklaard hebben dat hij het voorwerp niet uitmaakte van de convocatie en dit in een eerste verhoor anders heeft verklaard.*
- *Tevens zou de verzoeker in zijn tweede verhoor verklaard hebben dat de eigenaar niet gearresteerd was, terwijl hij dit in zijn eerste verhoor wel had verklaard.*
- *Verder stelt de Commissaris-general dat het niet aannemelijk is dat de verzoeker verantwoordelijk wordt gehouden voor de dood van 2 arrestanten.*

De verzoeker volhardt dat hij geen tegenstrijdigheden beging en dat hij ongeloofwaardige verklaringen afgelegd heeft.

Het grote probleem is dat de Commissaris-generaal zelf in de fout gaat bij het beoordelen van de verklaringen en de wijze waarop de vraagstelling (zie ook verder bij 4.4) gebeurde.

De vraagstelling van de Commissaris-generaal is effectief zeer suggestief en creëert de Commissaris-generaal hierbij zelf de mogelijke verwarring.

a) Enige omzichtigheid is inderdaad van belang omdat de verzoeker 2 incidenten aanhaalde die sterk op elkaar gelijken zodat hieromtrent snel verwarring kan ontstaan. Het gaat om een incident in de discotheek in Boucaria in 2010 en een incident in de discotheek in Sougeta in 2012. Bij beide incidenten waren de verzoeker en de eigenaar dhr. [A.D.] betrokken. Het zal bij de lezing van de vraagstelling van de Commissaris-generaal en de hierop volgende verklaringen onmiddellijk blijken dat het nog moeilijk te volgen is over welke incidenten uiteindelijk de vraagstelling gaat. Als de Commissaris-generaal zelf niet goed meer weet waarover hij vragen stelt, kan van de verzoeker niet verwacht worden dat hij het kan volgen.

b) Tevens wordt de realiteit in Guinee met betrekking tot de werking van de politie en justitie volledig miskend. Ook wordt door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen totaal geen rekening gehouden met de islamitische cultuur in dit land waardoor de actoren betrokken bij de uitbating van een discotheek zoals de uitbater en de verzoeker als werknemer in dergelijke horeca-zaken meewarig worden bekeken en snel valselijk beschuldigd. De verzoeker legde uit dat de plaatselijke bevolking tegen de discotheeken waren en hierdoor ook tegen de verzoeker. Zelfs verzoekers vader was niet akkoord met verzoekers werk. Dit legt ook uit waarom de verzoeker uiteindelijk zelf gearresteerd werd, dit onder druk van de plaatselijke bevolking en uiteindelijk valselijk beschuldigd werd van de dood van 2 jongeren. De Commissaris-generaal houdt dan ook ten onrechte geen rekening met de context waarbinnen verzoekers relaas zelf afspeelt. Verzoekers relaas is bijgevolg niet ongeloofwaardig. Het pijnpunt is dat de Commissaris-generaal zich niet verplaatst naar het land en de cultuur waar de vervolgingsfeiten zich afspeelden.

c) Het is dan ook problematisch dat zelfs met verzoekers voorgelegde documenten geen rekening gehouden wordt. De bewijslast rust nochtans niet volledig op de verzoeker, maar wordt gedeeld. Zo stelt de note on burden of proof (UNHCR – 16/12/1998) met betrekking tot het niet hebben van documenten als "vastbaar bewijs":

"10. As regards supportive evidence, where there is corroborative evidence supporting the statements of the applicant, this would reinforce the veracity of the statements made. **On the other hand, given the special situation of asylum seekers, they should not be required to produce all necessary evidence.** In particular, it should be recognised that, often, asylum-seekers would have fled without their personal documents. Failure to produce documentary evidence to substantiate oral statements should, therefore, not prevent the claim from being accepted if such **statements are consistent with known facts** and the general credibility of the applicant is good."

Overeenkomstig de Guide des Procédures et Critères dient inderdaad heel omzichtig omgesprongen te worden met de bewijslast die op de kandidaat-vluchtelingen rust en wordt deze gedeeld tussen de kandidaat-vluchteling en de onderzoeker:

"196 . C'est un principe général de droit que la charge de la preuve incombe au demandeur. Cependant, il arrive souvent qu'un demandeur ne soit pas en mesure d'étayer ses déclarations par des preuves documentaires ou autres, et les cas où le demandeur peut fournir des preuves à l'appui de toutes ses déclarations sont l'exception bien plus que la règle. Dans la plupart des cas, une personne qui fuit la persécution arrive dans le plus grand dénuement et très souvent elle n'a même pas de papiers personnels. Aussi, bien que la charge de la preuve incombe en principe au demandeur, **la tâche d'établir et de valuer tous les faits pertinents sera-t-elle menée conjointement par le demandeur et l'examineur.**

Dans certains cas, il appartiendra même à l'examineur d'utiliser tous les moyens dont il dispose pour réunir les preuves nécessaires à l'appui de la demande. Cependant, même cette recherche indépendante peut n'être pas toujours couronnée de succès et il peut également y avoir des déclarations dont la preuve est impossible à administrer. **En pareil cas, si le récit du demandeur paraît credible, il faut lui accorder le bénéfice du doute, à moins que de bonnes raisons ne s'y opposent.**

197. **Ainsi, les exigences de la preuve ne doivent pas être interprétées trop strictement**, et cela compte tenu des difficultés de la situation dans laquelle se trouve le demandeur du statut de réfugié. Cependant, cette tolérance ne doit pas aller jusqu' à faire admettre comme vraies les déclarations qui ne cadrent pas avec l'exposé général des faits présenté par le demandeur."

Als de feiten niet kunnen worden geverifieerd, moet de persoon verantwoordelijk voor de beoordeling een beslissing nemen op basis van alle gekende omstandigheden, wat een **uitgebreide toepassing van het 'voordeel van de twijfel'** kan vragen. Op dezelfde manier moet het voordeel van de twijfel worden toegepast als er vragen zijn over de geloofwaardigheid van sommige delen van de asielaanvraag. Gezien verzoekers gedetailleerde verklaringen kan er niet op redelijke wijze door de Commissaris-generaal worden voorgehouden dat de verzoeker niet voldaan heeft aan de op hem rustende bewijslast.

4.4. Omtrent de vermeende tegenstrijdigheden

In de bestreden beslissing wordt verwezen naar enkele tegenstrijdigheden tussen de verklaringen afgelegd door de verzoeker.

4.4.1. De verzoeker is ten eerste verwonderd van de zagezegde tegenstrijdigheden die te maken hebben met de arrestatie in 2012. **Het zal de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet ontgaan dat de Commissaris-generaal zelf de verwarring met betrekking tot de arrestatie in 2012 uitlokt en 'de enige tegenstrijdigheid' die de verzoeker zelf waarneemt, op eigen initiatief van de Commissaris-generaal werd aangehaald tijdens het verhoor. Het merkwaardige is dat de Commissaris-generaal deze tegenstrijdigheid in de bestreden beslissing niet herhaalt zodat het duidelijk is dat de Commissaris-generaal zelf grondig in de fout ging (zie hieronder).** Inderdaad. De dossierbehandelaar Commissaris-generaal is zeer suggestief in de vraagstelling en lokt hierdoor zelf de verwarring en tegenstrijdigheid uit. Zo stelt hij dat het merkwaardig is dat de verzoeker zelf de jongeren in 2012 bij de discotheek zou hebben aangehouden terwijl de politie al aanwezig is.

De vraagstelling in het verhoor – zie notities p. 5 begint als volgt : "waarom zelf geprobeerd die ongeren te vangen **als de P (politie) al ter plaatse was gekomen?**"

"u antwoordt niet op vraag, (...) waarom zelf geprobeerd die jongeren te vangen **als de P al ter plaatse was gekomen?**"

(zie 2de verhoor – notities p. 5 CGVS)

De verzoeker heeft evenwel nooit verklaard dat de politie al ter plaatse was gekomen. De dossierbehandelaar gaat in zijn vraagstelling van een bepaalde veronderstelling uit terwijl de verzoeker nooit verklaard heeft dat de politie er al was. Het zou inderdaad bizar zijn dat de verzoeker op eigen initiatief de discotheekgangers aanhield als de politie al ter plaatse was, quod non. Het is daarentegen logisch, zoals de verzoeker verklaart, dat zij de discotheekgangers zelf aanhielden omdat de politie nog niet ter plaatse was en hierdoor anders de kans bestond dat de jongeren zouden ontsnappen. Het is daarbij zeer opvallend dat de Commissaris-generaal aan de verzoeker thans niet

verwijt als tegenstrijdigheid dat de verzoeker zelf de jongeren aanhield terwijl de politie er als was, zoals nochtans in de vraagstelling verkeerdelijk gesuggereerd werd.

“waarom zelf geprobeerd die jongeren te vangen als de P (politie) al ter plaatse was gekomen?”

“u antwoordt niet op vraag, (...) waarom zelf geprobeerd die jongeren te vangen als de P al ter plaatse was gekomen?”

(zie 2de verhoor – notities p. 5 CGVS)

Hiermee wordt bewezen dat de Commissaris-generaal bij zijn vraagstellingen op arbitraire en aanvechtbare wijze, suggestieve vragen stelde, die verwarring uitlokte. Vooreerst dient benadrukt te worden dat deze tegenstrijdigheden – in zoverre deze overeind blijven – niet van die aard zijn die vrees in hoofde van de verzoeker te ondermijnen. Geen enkele van de aangehaalde tegenstrijdigheid haalt immers de kern van het relaas van de verzoeker.

4.4.2. Er dient tenslotte vastgesteld te worden dat de eerste verzoeker soms wel, maar niet steeds werd geconfronteerd met de vermeende tegenstrijdigheden en ongeloofwaardigheden.

Nochtans, overeenkomstig het gehoorhandvest van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, dient ‘de protection officer de asielzoeker confronteren met onwaarschijnlijke elementen, met ongeloofwaardige verklaringen en met tegenstrijdigheden in zijn verklaringen. Hij geeft de asielzoeker de gelegenheid deze te verduidelijken.’ Er mag van een bestuurlijke overheid, zoals het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, verwacht worden dat zij zorgvuldig tot een beslissing komen en minstens hun eigen interne richtlijnen opvolgen.

4.5. Omtrent de voorgelegde documenten en de identiteit

Het weze herhaald dat de bewijslast tussen de verzoeker en de Commissaris-generaal gedeeld wordt.

De verzoeker legde documenten voor maar toch worden deze ten onrechte niet in rekening gebracht.

De verzoeker legde uit waarom hij geen identiteitsdocument had, met name was deze in een brand vernield. Gezien de verzoeker hieromtrent de waarheid spreekt, wilt dit dus zeggen dat de Commissaris-generaal deze uitleg nooit aanvaardt of zal aanvaarden en dat de verzoeker dus nooit kan rekenen op bescherming.

4.6. Omtrent de reis en het reispaspoort

De Commissaris-Generaal stelt dat de door verzoeker verklaarde reisweg en gebruikte paspoort ongeloofwaardig zijn. Het argument in de bestreden beslissing gaat uit van onfeilbare grenzen en de onmogelijkheid van valse paspoorten, hetgeen de realiteit van vluchtelingenstromen tegenspreekt!

Onlangs kwam in het nieuws dat 40 miljoen valse paspoorten in omloop zijn en dat er hierdoor miljoenen vluchten gebeuren met personen met valse identiteit. Is verzoekers verklaring dan ongeloofwaardig in het licht van die vaststelling? Bovendien, de manier waarop de verzoeker naar België is gevlucht is evenzeer irrelevant bij de beoordeling van de vrees van de verzoeker.

4.7. De bestreden beslissing van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is niet draagkrachtig gemotiveerd.

Met meerdere elementen werd door de Commissaris-Generaal geen rekening gehouden.

De beslissing dient bijgevolg vernietigd te worden.”

2.1.2. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift persartikelen omtrent valse paspoorten (stuk 3).

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Waar verzoeker aanvoert dat geen rekening werd gehouden met de door hem neergelegde documenten, dient opgemerkt dat dat verzoeker geen enkel document ter staving van zijn asielrelaas bijbrengt, noch op het CGVS, noch bij onderhavig verzoekschrift, hetgeen een negatieve indicatie vormt voor de algehele geloofwaardigheid van zijn asielrelaas. Verzoeker brengt evenmin een begin van bewijs bij ter staving van zijn voorgehouden identiteit en herkomst en evenmin aangaande zijn voorgehouden reisweg naar België, hetgeen een bijkomende negatieve indicatie vormt voor de algehele geloofwaardigheid van zijn asielrelaas. Waar verzoeker stelt dat verweerder uitgaat van onfeilbare grenzen en de onmogelijkheid van valse paspoorten en dienaangaande persartikelen bijbrengt (verzoekschrift, stuk 3), merkt verweerder in zijn nota met opmerkingen terecht op: *“Verzoeker gaat uit van een verkeerde lezing van de bestreden beslissing waar hij stelt dat de beslissing uitgaat van onfeilbare grenzen en de onmogelijkheid van valse paspoorten. Nergens in de bestreden beslissing wordt gewezen op de onfeilbaarheid van de grenzen of op de onmogelijkheid om valse paspoorten te bekomen en te gebruiken. Daarentegen heeft de Commissaris-generaal in de bestreden beslissing wel vastgesteld dat verzoeker in zijn opeenvolgende verklaringen voor de asielinstanties tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot het feit of hij al dan niet op de hoogte was aan wie dit paspoort toebehoorde en het al dan niet kennen van de naam van de smokkelaar. Voorts is het evenmin geloofwaardig dat verzoeker niet op de hoogte was van de gegevens die in het paspoort werden vermeld. Indien verzoeker beweert met een vals paspoort te hebben gereisd, dan is het niet aannemelijk dat verzoeker of de smokkelaar waarop hij beroep heeft gedaan niet alle nodige maatregelen neemt om bij de individuele controles en grensinspecties te vermijden dat verzoeker en de smokkelaar ontmaskerd zouden worden. Een doelgerichte voorbereiding om elke nodeloze aandacht te ontlopen, is dan ook onvermijdbaar. Aldus kan redelijkerwijs aangenomen worden dat verzoeker op de hoogte is van een aantal essentiële gegevens van het valse paspoort zoals de nationaliteit, naam, geboorteplaats, geboortedatum, visum, teneinde de vertrek- en aankomstcontroles in de luchthaven vlot en onverdacht te passeren. Dat verzoeker kon reizen of het EU-Schengengebied kon binnenkomen met een vals paspoort zonder er ooit in gekeken te hebben, noch de naam te kennen die er op stond, is dan ook niet aannemelijk. Het geheel van bovenstaande vaststellingen die door verzoeker niet wordt weerlegd, noch ontkracht, ondermijnt [...] verzoekers geloofwaardigheid wat zijn reisomstandigheden en zijn asielrelaas betreft.”* Wat betreft zijn Guineese identiteitskaart die in een brand vernietigd zou zijn, komt verzoeker niet verder dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, hetgeen geen dienstig verweer is.

Waar verzoeker aanvoert dat er tijdens het gehoor verwarring is ontstaan tussen de incidenten in 2010 en deze op 20 oktober 2012, dient opgemerkt dat uit een lezing van de gehoorverslagen blijkt dat hieromtrent geen sprake is van verwarring. Meer zelfs, tijdens het tweede gehoor op 17 maart 2014 staat duidelijk aangegeven dat de vragen betrekking hebben op de incidenten van 20 oktober 2012 (gehoorverslag CGVS 17 maart 2014 (hierna: gehoor II), p. 5). Bovendien maakte verzoeker geen enkele opmerking hieromtrent tijdens of op het einde van het gehoor (gehoor II, p. 15-16). Waar verzoeker vervolgens een voorbeeld aanhaalt van een vraagstelling met betrekking tot de aanwezigheid van de politie wanneer hij discotheekgangers zelf zou hebben aangehouden, dient opgemerkt dat hieromtrent niets wordt gezegd in de bestreden beslissing. De verwijzing naar deze vraagstelling kan dan ook niet de motieven van de bestreden beslissing weerleggen. In zoverre verzoeker tracht aan te tonen dat de vraagstelling van de *protection officer* in het algemeen suggestief is of uitgaat van de verkeerde veronderstellingen, dient opgemerkt dat dit geenszins blijkt uit een lezing van de gehoorverslagen; tevens zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben zij geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de kandidaat-vluchteling. Buiten het aangehaalde voorbeeld, duidt verzoeker bovendien niet *in concreto* aan waar en wanneer de vraagstelling suggestief zou zijn of zou uitgaan van verkeerde veronderstellingen. Verzoekers verwijzing naar het gehoorhandvest van het Commissariaat-generaal is niet dienstig aangezien dit gehoorhandvest geen afdwingbare rechtsregels bevat.

Verder duidt verzoeker evenmin *in concreto* aan dat verweerder geen of onvoldoende rekening zou hebben gehouden met de werking van politie en justitie in Guinee of met de er aanwezige islamitische cultuur. Verzoeker komt niet verder dan het uiten van een blote bewering en het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, hetgeen niet afdoende is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten.

Tevens dient vastgesteld dat verweerder in zijn nota met opmerkingen terecht het volgende stelt: *“Verweerder wenst nog op te merken dat de bestreden beslissing op uitgebreide wijze motiveert waarom geen geloof kan gehecht worden aan verzoekers arrestatie en detentie in de gevangenis van Sougéta en in Kindia, noch aan de manier waarop hij werd vrijgelaten. Verzoeker gaat in zijn*

verzoekschrift geheel voorbij aan deze vaststellingen zonder de minste poging te ondernemen deze te weerleggen, zodat ook deze motieven onverminderd gehandhaafd blijven.”

Mede gelet op het voorgaande komt verzoeker niet verder dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen echter de motieven van de bestreden beslissing niet kan wijzigen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn asielrelaas, toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Uit de COI Focus over de veiligheidssituatie in Guinee van 31 oktober 2013, door verweerder aan het administratief dossier toegevoegd (zie map 'Landeninformatie'), blijkt dat Guinee in 2012 en begin 2013 werd geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. Guinee wordt echter niet geconfronteerd met willekeurig geweld en er is geen gewapende oppositie in het land. Uit deze informatie blijkt bovendien dat de verkiezingen van 28 september 2013 in alle rust verliepen en dat de veiligheidssituatie ongewijzigd blijft. Verzoeker brengt geen stukken bij waaruit zou kunnen blijken dat verweerders informatie onjuist of achterhaald is. Aldus is er actueel geen sprake van een situatie van willekeurig geweld in Guinee zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS